

Skrevet 22 jan - 1999.

Til min søn Bruno.

Jeg har altid ønsket at vide noget fra min barndom, men da det er meget lidt, synes jeg det kunne være morsomt for mine børn at vide lidt om hvordan deres tid forløb.

Du blev jo født en forårsdag 5/4-46 kl 12.³⁰. Den kønneste baby jeg har set, og ikke kender jeg, for sygeplejerskerne på Brorup Sygehus var som de 3 andre nye mødre meget optaget af dig, for mens de andre fik deres søde og sønkedde unger bragt ind på stuen, sad de op i sengen for at få et glimt af dig. Sygeplejerskerne nød at give dig mig fuisuse hver gang det var din spisetid. Her havde du jo nok af, blødt og smørk. Du vejede 3 kg og var 55 cm lang, så du var tynd og lang, og jeg tænkte, at du nok fik gadderhøjde. Det fik du heldigvis ikke. Du var et nemt barn og med tiden meget smilende, da du lærte at kende os. Du blev døbt i maj og bedstemor syntes at du skulle hedde Bruno. Jeg kiggede undrende på hende og spurgte om hun var bankeløser, for det navn havde ^{min} forlængst bestemt mig for. Jeg havde et sted set en køn lille brunøjet dreng, og i samme øjeblik var jeg fast besluttet på at du skulle hedde Bruno, som hans hed, hørte jeg. At det var en dreng jeg ventede, var jeg fuldstændig sikker på, det var i mine tanker aldrig skiftet om det. I 7 måneder boede vi hos Bedstemor og -far, og d. 1 nov kørte vi i lastbil med barnevogn - seng og vort bagage ^{til København}, det var du helt vild med. Du elskede indtastlyden og hvad du ellers oplevede, for du rulle af glæde det meste af vejen. Du havde ingen besvær med at falde til. Jeg husker at faldt Hadsen var meget skuffet, da han kom ind til aftenmåden, for du var lagt i seng kl. 18. som du gylejede og sov jo allerede. Han havde altså glædet sig til at få lidt liv i huset.

3.

Du har helt fra du var lille været morgenmand.

Enten det var søndage eller hverdage sov du aldrig længe. Når du om aftenen var for træt til at finde facit på regnesdykkerne, så stod du op kl. 4-5 om morgenen og så var lektierne klarer før vi stod op.

Du sagde som regel nej, når jeg bad dig om noget, men du mente ja, for inden længe var tingene gjort.

Du blev ved med at være Bedrtes dreng, og noget af det sidste hun sagde til far med gråd i stemmen var

"I må aldrig sende Bruno ud at tjene" har jeg fået fortalt og det løfte holdt hun jo også. Du valgte selv og fandt selv dine jobs. Hvad du senere oplevede husker du selv og kan så måske have glæde af de ting jeg her har fundet frem. Der kunne skrives meget mere. Men du har altid været positiv og aldrig skabt uenlige eller irriterende situationer, der skulle være fred og fordragelighed omkring dig. Og jeg ^{ved} at Grethe helst ikke, eller sted ikke skulle i byen som ganske ung, hvis ikke du var med og gæsse på hende.

Og jeg ved at dine søstre elsker dig og kan ikke se nogle fejl ved dig. Men du er jo ikke så ~~kompli-~~ceret som så mange mennesker er. Og jeg ønsker dig en god tid fremover og at jeg i min tid kun må opleve gode år for dig.

Din mor

Du var det nemmeste-glædeste barn jeg nogensinde har
 kendt. Alle, kendte og ukendte, var helt vilde med dig og alle
 ville ha' fat i dig, en overgang blev det dig dog for meget,
 og du holdt dig til din mor, dog kunne tante Jenny nu
 altid få lov at få dig. Bedste havde 24 børnebørn, men
 du var for hende den bedste. Det faldt ikke i så god jord
 hos ~~fader~~ fastrene, når hun var hos dem i nogle dage
 har hun helt sikkert fortalt om, hvor nem og dejlig du
 var, det kunne de ikke rigtig klare, det mærkede jeg.

Men du kunne jo sidde hos Bedste i sine vis og se billed-
 bøger, og hun lærte dig at synge, så for du kunne gå, sang
 I sammen en lille melodi, altid den samme.

At du var musikalsk var jeg tidligt klar over for ved din
 dåb gæd du på et tidspunkt, men når orglet spillede holdt
 du inde og lyttede, og så gæd du igen. Indtil orglet satte
 ind igen, jo, jo du sang i gyngehesten og altid i rytme med
 gangerne. Men du kan huske da Karl Børge spillede på
 harmonika? og fik dig til at deltage med bestemte lyde til

"Herlig en sommernat". Det rummer optrådte du med
 da du var 4-5 år, når vi havde gæster. Jeg købte engang vi
 var i Vejle et lille ca. 5 cm glaslikstik med 3-4 skorstene.
 I bussen hjem spillede du melodier på det, du var vel 6 år.

Senere gik det ud over mine strikkepinde som fungerede
 som trommeslakter. Det syntes åbenbart at du skulle ha'
 en harmonika, for den købte I, og selvfølgelig kunne du
 spille på den. Jeg tror at du allerede som 7-årig lærte
 akkord og lærte dig at pløje m.m. Du kunne som stor

dreng bakke vognen ind i maskinhuset, du blev ved
 indtil det lykkedes, hvilket kom dig til gode mange
 gange senere med de store
 anbrædere.